

INCIPIT LIBER V.
 INCIPIAM EXORDIENS FA DICERE.
 que dici ut cogitant. t ab homine aliq. t certe
 and n̄ omnimodo possunt. Quāuis & ipsa nra
 cogitatio. cū dō trinitatē cogitant. longe se illi
 d. quo cogitat impare sentiat. Neq. ut eū capiat.
 sed ut scriptū ē. & iā atantis quantus paulus apt̄
 hic erat. p̄ speculū & in enigmate videat. Primū
 ab ipso dō nro de quo semp. cogitare debem. & de quo
 digne cogitare n̄ possunt. Cui laudando reddenda ē omī tm
 pore benedictio. & enuntiando nulla. competit dictio. &

ta memorit. si neq; cupide appetant siuuant. neq; turpiter fugant si
offendunt. Cū aut uoluntas in his relictis meliorib; diuida uoluntatē. immun
da fit. Itq; ita & cū ad ī pnciose. & cū ab ī pnciosius cogitant.
Male itaq; uiuitur & deformit scdm trinitatē hominis exterioris. Quia
nullā trinitatē que licet interius imaginet. exteriora tam imaginando.
sensibilium corporaliumq; utendq; causa peperit. Nullis enī eis uti
posset. & ita & bene nisi sensarū rerū imagines memoria tenerentur.
Et nisi pars maxima uoluntatis insuperiorib; atq; intenorib; habiteret.
eq; ipsa que comodat. siue foris corporib; siue intus imaginib; eox. nisi que
quid in eis caput. ad meliorem ueroremq; uitā referat. atq; in eo fine cui intus
hec agenda iudicat. qui escat. Qd aliud facim. nisi qd nos apti facere
phibet. dicens. nolite cōformari huic scto. Quia ppter n̄ ē ista trinitas imago
di. que exultima quippe. id ē corporea creatura. qua superior ē anima.
ipsa anima fit p sensum corporis. nec tam ē omnimodo dissimilis. Qd enī
n̄ p suo genere ac p suo modulo habet similitudinē di. Quandoquidem